

שגב חובות שער העשוחן פרק ד הלכות

בגורת הבורא שאחיה, ישאיר גפשי בגופי מבלי מזון כל ימי חיי, וכל
בבמשות דפרק ועמלו. — וכן אין ראוי לאדם להקנס בסכנות כגון
גורת הבורא, ולשתה סמי הפנות, או שיסכן בעצמו להלחם עם האר
הרעות ללא דחק, או שישלד עצמו בים או באש, והדומה לזה כו'.
האדם בטוח בהן ויסכן בגופו. וכבר הזהירנו הפתוב מזה במה שאמר
(טו): לא תנסו את יי אלהיכם באשר נסיתם במסות, כי איננו נסו
מאחד משני דברים.

או שימות ויהיה הוא הפסידה את עצמו, והוא נתכע על זה באמר
זולתו מבני אדם, אף על פי שמותו על הדרך והוא בגורת
והרשותו. וכבר הזהירנו שלא להמית שום אדם בשום גלגול, באמר
כ. י: לא תרצת, וכל אשר יהיה המומת קרוב אל הפסידה, יהיה השם
ראוי, כמו שכתוב (עמוס א. יא): על רדפו כחרב אחיו ושתת רחמינו
שהמית את עצמו יהיה עגשו גדול בלי ספק, מפני שמשלו כוח בעקר,

ל"ב מ"ב

יאמר: אם הבורא גור מראש שאחיה, אז הוא ישאיר אותי בסיים גם אם
אכל כל ימי חיי, וגם אם לא אקטרח לתפש פדוקה, וגם אם לא אהגוע לפש
— וכן אין לאדם להקניס את עצמו לסכנות על סמך בטחונו על גורת הבורא
ולומר: אם ח' גור שאחיה, אז אשאיר בסיים גם אם אקניס את עצמי לסכנה,
סמך זה ישפה סמי מות או יסכן את עצמו להלחם עם ארצה או עם שאר
רעות, אם הוא לא מקרח לזה. או קפץ לים או לאש, או יצשה דברים הומ
שחיו אקים בטוחים כשהיא עושה אותם, והוא בא על ידם לידי סכנה. וה
הנהייה אותנו הפורה מצעות זאת, באמרה (דברים ו טו): לא תנסו את ה'
פי האדם המצמיד את עצמו בסכנה אין לו מנוס מאחת משתי אפשריות.

אם שריות אחת היא, שימות, ואז יהיה הוא קרוצת של עצמו, והוא יגש
זה כאלו רצח אדם אחר, למרות שמותו בדרך זו הוא על
גורת האלהים וברשותו. וכבר הזהיר אותנו האלהים לא לרצח שום אדם על-ידי
אף גורם, באמרו (שמות כ יג): לא תרצת. וככל שהרוצח קרוב יותר אל הבורא
מניע לו עגש יותר חמור, כמו שכתוב (עמוס א יא): על רדפו כחרב אחיו ושתת
רחמינו. ולפיכך, מי שהרג את עצמו, עגשו יהיה עוד יותר חמור, ללא ספק, ממי

פתחי ט"ב

ט. על רדפו כחרב אחיו, על אשר רדף כחרב אחר אחיו, ושתת רחמינו, והשמית את מרת היחמא
שהיה לו לנהוג בה כלפי אחיו.
(המלשון)

החובות

אל ישי בית הלחמי כל שכן שנתה זה מגנה מואלתו מפלתי יתעלה.

או שיגזל בעורת הבורא יתברך לו, ויאבדו זכיותיו ויפסידו שנתו רבותיו זכרונם לברכה בזה הענין (שבת לב, א): לעולם לא יבא אדם במקום סגנה ויאמר שעושהו לו גם, שמא אין עושהו לו גם, וכן גם, מובין לו מזכותיו, ואמר יעקב אבינו עליו השלום (בראשית לב, טז) מכל החסדים, ואמר המתרגם בפרשו: וערו זכותי מכל חסדן וכן, וכמו שאמרנו במינים ובמות, בן נאמר בחיוב הביעת סבות הבורא והמלכוש והדירה, והמדות הטובות, ולהרחיק שפנתו, עם כי הסבות אין מעילות אותו בזה כלום אלא בגורת הבורא יש לבעל האדמה לחרש אותה ולנקותה מן הקוצים ולרעה ולרעו, וידענו לו מים, ויבטח על הבורא יתברך להרבותה ולשמרה.

לב טוב

אם בן מכל שכן שתכיר מגנה לשמשהו אחר עושה אותו, מפלי על קה מהבורא יתברך.

והאפשרות השניה היא, שאמנם יעזל בעורת הבורא מהשקנה, אבל כך את זכיותיו ויפסיד את שכרו, כמו שאמר רבותיו לעולם אל יעמד אדם במקום סגנה ויאמר שעושהו לו גם, שמא אין גם, ואם עושהו לו גם מגנין לו מזכותיו. — ויעקב אבינו עליו (בראשית לב, יא): קטנתי מכל החסדים, ופרש בחרגום אונקלוס: ועידן וחסדן ומכל טבון.

וכמו שהסברנו, כמה שגוגע לחיים ולמתה, בן וקאר גם, שמחובת אחר אקצעים שעל נדם ישיג את הקניאות, את הפוז, את חסדו הדירה, ואת תפוח הטובות, ושמחובתו לטהר מקצת את כל מה שעל לאקצעים אלה, ועל אף שבורה לו האמונה, כי הטקצעים אינם במחויבות להשיג דברים אלה, אלא אם הבורא יתברך בור על כך, ויעזב מחובתו להשיג דברים אלה, וקמו שעל בעל האדמה לחרש את ונקות אותה מהקוצים, ולרעה ולהשקות אותה, קשיש לו מים, ויחד עם לבטח על הבורא יתברך שיטפה את אדמתו וישמר אותה מגנן, וירבה את

פתחי לב

ס. ועידן וזכור, נתמטור זכיות ע"י חסדים וחסות טעשית עמי (רס"ו)

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948

התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948
התקופה 1947-1948